

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำราทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยจัดลำดับหัวข้อไว้ ดังนี้ คือ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคและกิจกรรมที่ช่วยในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ
2. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนอ่านจับใจความ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ

ในระดับประถมศึกษาการสอนภาษาอังกฤษยังไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร เพราะว่า ภาษาอังกฤษมิใช่ภาษาของเรา ครูผู้สอนที่ได้รับการฝึกโดยตรงมีน้อยมาก จึงมีครูจำนวนมากที่สอนโดยขาดทักษะและความชำนาญ ส่วนนักเรียนเองก็มีความสนใจ ความสามารถ ความถนัด พื้นฐานทางครอบครัวที่ต่างกัน (เตือนใจ แก้วโอภาส 2520: 22) และพื้นฐานความรู้ก็ต่างกัน (กานดา ณ.กลาง 2517: 15) จึงเป็นผลให้การสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาไม่ประสบผลสำเร็จดังที่กล่าวมาแล้ว

การเรียนภาษาอังกฤษต้องประกอบด้วยทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ถ้าจะพิจารณากันให้ถี่ ๆ แล้ว จะพบว่าทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญที่สุด เพราะว่า การอ่านจะเป็นเครื่องมือนำไปสู่ความรู้ทั้งมวลอันทำให้เกิดความรู้ ความคิด และค่านิยมต่าง ๆ (สุทิน ศรีพันธ์วรสกุล 2521: 6) นอกจากนี้ การอ่านยังเป็นสื่อสัมพันธ์สร้างความเข้าใจอันดีระหว่างมนุษย์โลกด้วยกันและยังช่วยในการส่งเสริมอาชีพของบุคคลให้ก้าวหน้า โดยการอ่านเพิ่มเติมในสาขาวิชาชีพของตน

ความหมายของการอ่าน

นักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้ความเห็นและความหมายของการอ่านไว้ ดังนี้

ก๊อ สวัสดิพานิช (2509: 3) กล่าวว่า การอ่าน คือ การแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิดและนำความคิดนั้นมาใช้ให้เป็นประโยชน์. . .

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู (2509: 35) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่าเป็นการแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นถ้อยคำ. . .

ฉวีวรรณ จึงเจริญ (2516: 1) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการของความเข้าใจ ความหมายจากกระดาษที่พิมพ์ขึ้น เพื่อความเข้าใจ

012481

เปลื้อง ณ. นคร (2511: 9) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า เป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดจากหนังสือของผู้ประพันธ์ไปยังผู้อ่าน ด้วยผู้ประพันธ์ต้องการให้ผู้อ่านเห็นความรู้สึกของตน จนสามารถตีความหมายและรู้จุดมุ่งหมายของผู้ประพันธ์ได้

รัญจวน อินทรกำแหง (2519: 7) ได้อธิบายว่า การอ่านเป็นการสื่อความหมายจากตัวอักษรหรือภาพให้เป็นเรื่องเป็นราวที่เป็นแนวคิดโดยมีความเข้าใจแจ่มแจ้งและชัดเจนแก่ผู้อ่าน

กิตติยวดี บุญชื้อ (2520: 88) กล่าวว่า การอ่านเป็นกฎเฉพาะที่จะไขไปสู่ความกระจ่างในปัญหาทั้งหมด

ชูศักดิ์ บุษราคัม (2521: 3) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นการใช้สายตาสังเกตและแยกแยะตัวหนังสือออกเป็นเสียงให้ตรงกับคำที่อ่าน แปลความหมายของคำ ได้รู้ส่วนประกอบและรู้เสียงสูงต่ำ

บันลือ พฤษะวัน (2522: 80) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า เป็นการแปลตัวอักษร (สัญลักษณ์) ออกมาเป็นคำพูด (เสียง) และมีความหมายที่สื่อความคิดระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน (ผู้ฟัง) ซึ่งบางครั้งไม่ต้องออกเสียงก็เข้าใจ

ฟรีส (Fries 1963: 131) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการอ่านว่า เป็นการตอบสนองต่อสัญลักษณ์ของภาษาที่เป็นตัวแทนของภาษาพูด

วาคัทท์ (Wacutt 1963: 3) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการของการถอดความ (decoding) ของภาษาเขียน การอ่านเป็นการเข้าใจภาษาเป็นการซาบซึ่งวรรณคดีซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรม

จากความคิดเห็นของหลายท่านดังที่กล่าวมาแล้ว เราอาจจะสรุปถึงความหมายของการอ่านได้ว่า การอ่าน คือ การรับรู้ข้อความ เรื่องราว สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ และเกิดความเข้าใจในสิ่งนั้นโดยอาศัยประสบการณ์ที่ผ่านมาประกอบด้วย

ความหมายของการอ่านที่กล่าวมานั้น เน้นการอ่านจับใจความของเนื้อเรื่องเป็นส่วนใหญ่ แต่การอ่านมีหลายประเภท คือ

1. การอ่านออกเสียง ซึ่งเป็นการอ่านประโยค ไม่ใช่อ่านแบบแจกลูก เน้นในการเว้นวรรคตอนให้ถูกต้อง
2. การอ่านในใจ หรือการอ่านจับใจความ เน้นในเรื่องการจับใจความของเรื่อง และอัตราความเร็วในการอ่าน

ความสำคัญในการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความเป็นจุดมุ่งหมายขั้นพื้นฐานของการอ่านทุกชนิด (Tinker 1952: 15 อ้างถึงในสมจิต เอี่ยมศุภมิต 2516: 2) ฉะนั้น วิธีการอ่านจับใจความที่ดีก็คือ การที่นักเรียนอ่าน แล้วเข้าใจจุดมุ่งหมาย ความหมายของการอ่านและสามารถบอกได้ว่าหมายถึงเรื่องอะไร และยังสามารถย่อเรื่องได้ เพื่อที่นักเรียนจำได้ไม่ตกเป็นทาสของการท่องจำ (Stauffer 1969: 10 อ้างถึงใน ปัทมา เทพอัศราพงศ์ 2517: 4)

การอ่านจับใจความเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดของการอ่าน เพราะใช้มากที่สุดในชีวิตประจำวัน จึงควรเริ่มเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เลย เพื่อฝึกให้นักเรียนอ่านได้เร็ว และสามารถเข้าใจเรื่องราวได้ดีและยังเป็นการฝึกการเดาเรื่องราวหรือค้นคว้าด้วยตนเองได้ดีอีกด้วย

การที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจ จับใจความสำคัญของเรื่องราวที่อ่านได้ หรือสามารถสรุป ความคิดเห็นในสิ่งที่อ่านได้ นั่นคือ การอ่านจับใจความนั่นเอง และถ้าข้อความหรือเรื่องราวเหล่านั้น เป็นภาษาอังกฤษ ก็จะเป็นการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ๆ ก็คือ การที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องที่เป็น ภาษาอังกฤษแล้วสามารถเข้าใจ จับใจความสำคัญของเรื่องได้และสามารถสรุปหรือตอบคำถามเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่านได้ ในการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษนั้น แต่เดิมครูจะเป็นศูนย์กลางในการเรียน การสอน เพราะว่่าก่อนที่จะสอนอ่านข้อความหรือเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษ นักเรียนต้องเรียนรู้ศัพท์ ไวยากรณ์ ตำแหน่งของคำ การใช้ประโยคในรูปแบบต่าง ๆ เสียก่อน จึงจะเริ่มอ่านเนื้อเรื่อง โดย ที่ครูจะเป็นผู้อ่านให้นักเรียนฟังแล้วนักเรียนก็อ่านตาม จากนั้นครูจะทดสอบความเข้าใจในเนื้อเรื่อง ของนักเรียนโดยการตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ หรืออาจจะทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบก็ได้ เราจึง เห็นได้ว่าการสอนแบบเดิมนั้นครูได้นำความรู้ในการอ่านออกเสียง คำศัพท์ และแบบสร้างใหม่มาทำ ความเข้าใจในการอ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ, กรมสามัญศึกษา 2516: 4)

ลำดับขั้นตอนและกิจกรรมในการสอนอ่านจับใจความแบบเดิม

การสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษแบบเดิมนั้น พอสรุปออกมาเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน ครูเร้าความสนใจในการอ่านของนักเรียน อันจะเป็นการดึงดูด ความสนใจและสมาธิของนักเรียนให้มาอยู่กับเรื่องที่จะอ่านต่อไป การเร้าความสนใจมีด้วยกันหลายวิธี เช่น การเล่าเรื่องย่อ การซักถามปัญหา การให้นักเรียนดูภาพที่เกี่ยวกับเรื่องราวที่จะอ่านต่อไป อัน จะทำให้นักเรียนอยากรู้อยากอ่านเนื้อเรื่องมากขึ้น

2. การสอนศัพท์ ครูจะสอนคำศัพท์ใหม่โดยการแสดงความหมายให้นักเรียนรู้ หักออกเสียง หักสะกด และนำไปใช้ในรูปแบบประโยคต่าง ๆ หรืออาจจะมีการทบทวนศัพท์เก่า ๆ ด้วยก็ได้

3. ครูอ่านเนื้อเรื่องให้นักเรียนฟัง 1 ครั้ง ซึ่งอาจจะประมาณ 1 ย่อหน้า หรือ 10 บรรทัด โดยอ่านด้วยความเร็วธรรมดา ไม่ช้าหรือเร็วเกินไป ออกเสียงหนักเบา สูง-ต่ำให้ถูกต้องเพื่อเป็นแบบอย่างแก่นักเรียน
4. นักเรียนอ่านออกเสียงตามครู โดยที่ครูอ่านนำทีละวรรค แล้วให้นักเรียนอ่านตามพร้อม ๆ กัน
5. นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องในใจอีกครั้งหนึ่งตามระยะเวลาที่ครูกำหนดให้เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อเรื่องโดยละเอียดอีกครั้งหนึ่ง
6. ครูผู้สอนสอบถามความเข้าใจในการอ่านจับใจความของนักเรียนด้วยการตั้งคำถามให้นักเรียนตอบปากเปล่าแล้วช่วยกันสรุปเป็นภาษาไทยอีกครั้งหนึ่ง
7. นักเรียนทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบที่ครูแจกให้

การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษหลังการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร พุทธศักราช 2521

ในการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร 2521 นั้น ได้เน้นกิจกรรมการศึกษาที่ส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองมากขึ้น ครั้งนั้นครูจึงถูกลดบทบาทในการสอนดังเช่นกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษในหนังสือคู่มือและหนังสือเรียน English Is Fun Book III ซึ่งมีลำดับขั้นตอนการสอน ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ 2526: 186)

1. ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องทั้งหมดในใจ ถ้าพบคำยากที่ไม่เคยรู้จักก็ให้เดาความหมายจากเนื้อเรื่องที่อ่าน
2. ให้นักเรียนจับกลุ่ม ๆ ละ 4-5 คน ปิดหนังสือ แล้วช่วยกันเล่าเรื่องให้ภายในกลุ่ม ฟังว่าเรื่องราวเป็นอย่างไรและส่งตัวแทนออกมาเล่าหน้าชั้นเรียนให้เพื่อน ๆ ฟังและช่วยกันแก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้อง ครูอาจจะช่วยเสริมบ้าง ถ้าใจความยังไม่สมบูรณ์
3. ครูถามคำถามให้นักเรียนตอบจากประโยคในเนื้อเรื่อง
4. อ่านออกเสียงตามครู
5. มีการแสดงบทบาทสมมติประกอบด้วยในบางบทอ่าน
6. ตอบคำถามท้ายบทอ่าน

จากขั้นตอนในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษตามหลักสูตรใหม่นี้ ต้องการเน้นให้เด็กเป็นศูนย์กลางในการเรียน แต่นักเรียนก็ยังไม่มีโอกาสได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองมากนัก กิจกรรมที่จะส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองให้มากขึ้น นั่นก็คือ การเรียนด้วยตนเอง จากการศึกษาเอกสารการสอนของ มสธ., โครงการ RIT, หนังสือคู่มือครู English Is Fun และวารสารต่าง ๆ ซึ่งพอสรุปได้ ดังนี้

การเรียนรู้ด้วยตนเอง

การเรียนรู้ด้วยตนเอง คือ การเรียนโดยที่ผู้เรียนกับผู้สอนมาตกลงกันโดยให้ผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะนำวิธีการเรียน เสนอแนะแหล่งวิชาการ และประเมินผลการเรียนของผู้เรียนเท่านั้น (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2525: 273) ซึ่งเป็นการเรียนกับสื่อและกิจกรรมที่ใช้แทนครูได้ โดยที่นักเรียนสามารถกระทำกิจกรรมกับสื่อ นั้น ๆ เอง เป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มก็ได้ อันทำให้ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่ดังกล่าวของ อาคม จันทรสุนทร (2521: 3) ที่ว่า "นักเรียนจะเรียนได้ดีเมื่อเขาเป็นผู้กระทำเอง และถ้าเราจัดสื่อการเรียนได้ดีแล้ว นักเรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมีครูคอยดูแลตลอดเวลา"

การอ่านจับใจความด้วยตนเอง

การอ่านจับใจความด้วยตนเอง ก็คือ การที่นักเรียนได้อ่านเนื้อเรื่องที่ครูกำหนดให้ด้วยตนเอง โดยมีสื่อและกิจกรรมการเรียนต่าง ๆ ที่ช่วยเสริมในการเรียนรู้ด้วยตนเองเพิ่มขึ้น ครูจะเป็นผู้ชี้แนะ เสนอแนะแหล่งวิชาการ และประเมินผลการอ่านของนักเรียนเท่านั้น ครูกับนักเรียนมีโอกาสพบปะกันบ้าง เพื่อปรึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นครั้งคราว ครูจะไม่เป็นผู้ดำเนินการสอนการอ่านจับใจความอยู่ตลอดเวลาเหมือนที่เคยเป็นมา

การอ่านจับใจความด้วยตนเองมีประโยชน์ คือ

1. ทำให้นักเรียนมีสมาธิและความรับผิดชอบในการเรียนมากขึ้น รู้จักตัดสินใจและมีความมั่นใจเพราะได้กระทำเอง
2. ทำให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ช่วยเหลือตนเองมากขึ้น และเป็นพื้นฐานในการศึกษาค้นคว้าในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น โดยไม่ต้องอาศัยผู้สอนตลอดเวลา
3. การเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นวิธีการเรียนที่ทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์
4. ช่วยให้นักเรียนมีอิสระภาพในการศึกษาค้นคว้ามากขึ้น
5. ช่วยลดบทบาทของครูและสามารถช่วยแก้ปัญหาครุขาดแคลนได้
6. ช่วยขยายขอบเขตของหลักสูตรให้กว้างขวางขึ้น

กิจกรรมการสอนอ่านจับใจความด้วยตนเอง

ในที่นี้ ขอกล่าวถึงกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ เป็นสำคัญ ซึ่งมีหลายแบบด้วยกัน คือ

1. การอ่านจับใจความด้วยบทเรียนสำเร็จรูปอย่างง่าย (Linear self Instruction Program) คือ แบบเรียนที่ภาษาเขียนเป็นสื่ออาจจะมีภาพประกอบหรือไม่ก็ได้ แต่ภาพจะ

เป็นเพียงส่วนประกอบเท่านั้น การเรียนต้องดำเนินไปตามขั้นตอน ไม่ยกย่อนแตกแขนง ด้วยการเริ่มจากการให้บทเรียน แล้วก็ตามด้วยแบบทดสอบและสุดท้าย ก็คือ คำเฉลยสำหรับให้ผู้เรียนตรวจคำตอบด้วยตนเอง (ประเสริฐ ศิลปะ 2521: 178)

ขั้นตอนในการสอนอ่านจับใจความโดยการใช้บทเรียนสำเร็จรูปอย่างง่าย

- ผู้สอนแจกบทเรียนและอธิบายวิธีการเรียนว่ามีวิธีการปฏิบัติอย่างไรบ้าง
- ผู้เรียนเริ่มเรียนด้วยการอ่านเนื้อเรื่องในบทเรียนในแต่ละ Frame ตามลำดับ

อย่าข้ามเป็นอันขาด

- ทำแบบทดสอบในแต่ละตอนของบทอ่าน
- ตรวจคำตอบได้จากเฉลยของบทเรียนและแก้ไขข้อผิดพลาดให้ถูกต้อง

(สุภา สุจริตพงศ์ 2515: 194)

ข้อดีของบทเรียนสำเร็จรูปอย่างง่าย

- ช่วยในการแก้ปัญหาครูไม่เพียงพอ
- ผู้เรียนได้เรียนอย่างอิสระตามความสามารถของตนเอง
- ผู้เรียนสามารถทราบได้ทันทีว่าข้อสอบของตนถูกหรือผิดและสามารถแก้ไขได้ด้วย

ตนเอง

- เนื้อหาแบ่งเป็นตอน ๆ เรียงตามลำดับจากง่ายไปหายาก ทำให้ผู้เรียนไม่ท้อแท้ใน

การเรียน

- ถ้าบทเรียนนั้นดี ๆ แล้ว ก็สามารถใช้ได้ดีเท่ากับมีครูสอนจึงสามารถช่วยลดบทบาท

ของครูได้มากตรงตามความต้องการของหลักสูตรใหม่ (สุภา สุจริตพงศ์ 2515: 196)

2. การฝึกเป็นกลุ่ม (Group Practice) เป็นการอ่านจับใจความด้วยตนเอง แต่เป็นระบบกลุ่มคือ ประมาณ 4-5 คน มีหัวหน้ากลุ่มคอยควบคุมและประสานงาน แนะนำวิธีการเรียน ทุกคนจะได้ร่วมมือกันปรึกษา เพื่อค้นคว้าหาคำตอบและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละบทเรียน

ข้อดีในการเรียนด้วยตนเองระบบกลุ่ม

- ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนสนใจบทเรียนมากขึ้น
- การเรียนด้วยระบบกลุ่มทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและความคิดสร้างสรรค์เกี่ยวกับ

บทเรียนมากขึ้น

- ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนและการทำงานที่ได้รับมอบหมาย

มากขึ้น

- ช่วยฝึกให้นักเรียนรู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่น
- ช่วยทำให้นักเรียนรู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
- ฝึกหัดให้นักเรียนรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน (ปริษา นิพนธ์พิทยา 2524 : 224)

การแบ่งกลุ่มนักเรียนไม่ควรแบ่งอย่างถาวร ควรมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาตามลักษณะของงานและความสนใจของผู้เรียน กลุ่มละประมาณ 4-7 คน กำลังดี ซึ่งควรประกอบด้วยหัวหน้ากลุ่ม เลขานุการและสมาชิกกลุ่ม

3. การอ่านแบบล่าคำตอบ (Answer Hunting) คือ การที่นักเรียนได้รับคำถามจากครู แล้วค้นหาคำตอบจากเนื้อเรื่องที่อ่าน แล้วจึงให้คำตอบเพื่อตรวจสอบความถูกต้องโดยอาจจะใช้สื่อการเรียนประเภท บัตรคำ บัตรภาพ กล้องการเรียน หรืออาจจะเป็นบทเรียนสำเร็จรูปก็ได้ (ประพันธ์ เขียวกุล 2521 : 336) การอ่านแบบล่าคำตอบเป็นการอ่านจับใจความด้วยตนเองอย่างมีระบบระเบียบครูอาจช่วยแนะนำแหล่งในการหาคำตอบให้นักเรียนได้บ้าง และอาจจะช่วยสรุปบทเรียนได้อีกในตอนท้าย ถ้านักเรียนยังไม่เข้าใจในบทเรียนนั้น ๆ

เสถียร สมัตถภาพงค์ (2521 : 231) กล่าวว่า การเรียนแบบล่าคำตอบเป็นการเรียนด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการถามและค้นหาคำตอบอย่างมีระเบียบเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามลักษณะเนื้อหาวิชาที่ถามและตอนนั้น ๆ

ส่วนประกอบที่สำคัญของการอ่านแบบล่าคำตอบ ก็คือ ปัญหาหรือคำถามซึ่งเป็นตัวกระตุ้นให้เด็กเกิดพฤติกรรมอันนำไปสู่การเรียนรู้

ลำดับขั้นตอนในการเรียนแบบล่าคำตอบ

- ครูนำปัญหามาแจกให้นักเรียนและแนะนำวิธีการเรียนให้กับนักเรียน
- นักเรียนค้นหาคำตอบโดยดูจากคำแนะนำที่ครูแจกให้ อาจจะทำคนเดียว หรือทำเป็นกลุ่มก็ได้

- นักเรียนตอบคำถามตามลำดับก่อนหลัง
- เมื่อตอบเสร็จครบถ้วนแล้ว ก็ตรวจคำตอบได้จากเฉลยที่ครูแจกให้
- ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อเรื่อง เป็นการทบทวนอีกครั้งหนึ่ง

ข้อดีของการเรียนแบบล่าคำตอบ

- ช่วยให้นักเรียนได้รู้จักแหล่งในการค้นคว้าหาความรู้มากขึ้น
- นักเรียนรู้จักวิธีและแนวทางในการคิดค้นคำตอบมากขึ้น
- นักเรียนได้ตรวจคำตอบด้วยตนเอง ทำให้เป็นการเสริมพลังในการเรียนรู้ให้มากขึ้น

– นักเรียนมีความรับผิดชอบและได้ฝึกการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น

– เมื่อนักเรียนทุกคนได้ฝึกกระทำ ฝึกการเรียนรู้ด้วยตนเองทำให้เกิดการรับรู้ขึ้นกับตนเองโดยตรง

– นักเรียนมีอิสรภาพในการเรียน เพราะนักเรียนได้เป็นผู้กระทำเอง

– การเรียนแบบล่าช้าตอบใช้ได้กับผู้เรียนไม่จำกัดจำนวน

4. การอ่านโดยการปฏิบัติตรงงานหรือบัตรคำสั่ง ซึ่งหมายถึง การอ่านตามกิจกรรมต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในบัตรคำสั่ง โดยมีลำดับขั้นตอนซึ่งนักเรียนต้องปฏิบัติตามนั้น ทางวิทยาลัยครูนครปฐมได้ดัดแปลงมาจากบัตรสั่งงานของกลุ่ม สปช. ของโรงเรียนบ้านห่มม่วง อำเภอยะโฮน จังหวัดเพชรบุรี

ลักษณะของบัตรคำสั่งมีส่วนสำคัญ ดังนี้

– จุดประสงค์ในการเรียนรู้

-- คำสั่งต่าง ๆ ที่ให้นักเรียนปฏิบัติตาม เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ในการเรียนรู้

– แหล่งวิชาการ หรือสื่อเพื่อใช้ในการค้นคว้าของนักเรียน

-- ระยะเวลาในการกระทำกิจกรรมเพื่อไม่ให้เกิดช่องว่างในการปฏิบัติงานกลุ่ม

ส่วนใหญ่จะใช้เวลาประมาณ 10 นาที (ชาญ ัฒนพทยากุล 2526: 10-12)

การใช้บัตรตรงงานหรือบัตรคำสั่ง ใช้ได้ทั้งชั้นนำ ชั้นสอน และชั้นสรุปบทเรียน คือ

-- ชั้นนำ ครูแบ่งกลุ่มให้นักเรียนเลือกประธานและ เลขากลุ่ม

– ชั้นสอน แจกบัตรตรงงานหรือบัตรคำสั่งให้กับนักเรียน

แต่ละกลุ่มปฏิบัติตามกิจกรรมที่กำหนดให้ในบัตรคำสั่งนั้น ๆ โดยใช้สื่อและเวลาตามที่กำหนดให้

เมื่อทำงานเสร็จแล้ว แต่ละกลุ่มต้องแสดงผลงานของตน

– ชั้นสรุป ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงผลงานและกิจกรรมที่ทำมา

ข้อดีของบัตรคำสั่ง หรือบัตรตรงงาน

– ทำง่าย ใช้ง่าย ราคาถูก ทุกคนทำได้เอง

– เป็นการบูรณาการวิธีสอน เพราะกิจกรรมที่ครูเลือกจะเหมาะสมกับเนื้อหาในแต่ละบทแต่ละตอนอยู่แล้ว

-- เหมาะกับโรงเรียนทุกสภาพไม่ว่าโรงเรียนขนาดเล็กหรือขนาดใหญ่

– เก็บรักษาง่าย ไม่เปลืองเนื้อที่ในการเก็บ

– ฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบสูง อยู่ในระเบียบวินัย

- นักเรียนได้ฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม
- ลดภาระในด้านการสอนของครูในด้านการ เป็นศูนย์ในการ เรียนการสอน
- ช่วยให้นักเรียนมีความสนใจ สนุกสนาน ไม่เบื่อหน่ายในการเรียน

(ปริชา นิพนธ์พานิช 2527 : 54-57)

5. การอ่านโดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อ (Comic Book) คือ ภาพที่เขียนขึ้นประกอบบทอ่านอย่างง่าย ๆ เพื่อให้ผู้ดูเกิดความสนใจ เข้าใจ สื่อความหมายและเรื่องราวได้ดีกว่าการใช้ภาษาอย่างเดียวอาจจะเขียนเป็นเรื่องที่ติดต่อกันหลาย ๆ ภาพ หรืออาจจะใช้เพียง 2-3 ตอนก็ได้ หรือบางทีอาจจะมิกำบรรยายใต้ภาพก็ได้ (เขาวลิต ชำนาญ 2521 : 217)

กิจกรรมในการอ่านจับใจความโดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อ

- ครูแจกเนื้อเรื่องและคำถามที่มีรูปภาพการ์ตูนประกอบให้แก่ักเรียน
- นักเรียนศึกษาเนื้อเรื่องโดยการดูภาพและ เคาเนื้อเรื่องและความหมายของคำศัพท์ได้จากภาพการ์ตูน
- นักเรียนตอบคำถามที่ครูแจกให้ด้วยตนเอง
- เมื่อตอบคำถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว นักเรียนตรวจคำตอบได้จากเฉลยและแก้ไขข้อที่ผิดเสียให้ถูกต้อง

ข้อดีของการใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อในการอ่านจับใจความ

- ผู้เรียนจะสนุกสนานเพลิดเพลินไปกับบทเรียน ไม่รู้สึกเบื่อหน่าย
- ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดให้กับผู้เรียนได้
- ช่วยลดภาระในการสอนของครู เพราะครูไม่ต้องเป็นศูนย์กลางในการเรียนการสอนเหมือนเช่นเมื่อก่อนมา
- ช่วยฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนด้วยตนเองมากขึ้น
- นักเรียนสามารถรู้ผลการเรียนของตนเองได้ทันทีที่ทำแบบฝึกหัดเสร็จ เพราะสามารถตรวจคำตอบจากเฉลยได้ทันที

6. การแสดงบทบาทสมมติประกอบการอ่าน เมื่ออ่านเนื้อเรื่องแล้ว นักเรียนสามารถเลียนแบบตัวละครที่มีอยู่ในเนื้อเรื่องได้โดยการออกมาแสดงด้วยการแต่งตัว แต่งฉากให้คล้ายคลึงของจริงมากที่สุด หรืออาจจะ เป็นเพียงการแสดงกริยาเลียนแบบเท่านั้นก็ได้ ซึ่งบ่งให้นักเรียนได้ศึกษาสังเกต ได้แสดงออกและได้คิดร่วมมือกันในการแก้ปัญหาและ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น มีทั้งกิจกรรมรายบุคคล และกลุ่ม ซึ่งมีอยู่ 3 แบบ คือ

- การแสดงบทบาทสมมติแบบละคร มีการซ้อมบทบาท ทำทางมาก่อน มีการแต่งตัว แต่งฉากให้เหมือนในเนื้อเรื่อง
- การแสดงบทบาทสมมติแบบแสดงทันทีทันใด ไม่ต้องมีการซ้อมมาก่อน อ่านเนื้อเรื่อง เข้าใจแล้วแสดงกันเลย
- การแสดงบทบาทสมมติแบบครู-นักเรียนช่วยกันกำหนดสถานการณ์ขึ้นมา นักเรียนต้องช่วยกันแก้ปัญหาจากสถานการณ์ที่กำหนดเอาไว้ (อบรม สันนิบาต 2524 : 214)

ข้อดีและประโยชน์ของการแสดงบทบาทสมมติ

- ทำให้นักเรียนเข้าใจว่าเหตุการณ์ทุกชนิดต้องมีสาเหตุ ซึ่งทำให้นักเรียนเข้าใจง่ายขึ้น ถึงสาเหตุและผลต่าง ๆ
- นักเรียนได้เรียนรู้และเข้าใจถึงความรู้สึกของผู้อื่น ซึ่งทำให้สามารถสร้างสัมพันธภาพกับคนอื่น ๆ ในชีวิตจริงได้ดีขึ้น
- ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดของผู้เรียนได้
- ผู้เรียนได้สำรวจค่านิยมของตนและหาหลักยึดเหนี่ยวในการดำรงชีวิต ด้วยการอภิปราย และการวิเคราะห์ต่าง ๆ ทำให้รู้จักตนเองมากขึ้น
- ทำให้นักเรียนกล้าที่จะแสดงออก กล้าตัดสินใจด้วยตนเอง
- ทำให้นักเรียนสามารถวางตนได้เหมาะสมกับสถานการณ์ (วิมลรัตน์ ชัยสิทธิ์ 2522 : 16)

ขั้นตอนในการแสดงบทบาทสมมติ

- เตรียมการ ครูจะเป็นผู้แจกแจงและกำหนดขอบเขตเนื้อหาที่จะสอนและกำหนดสถานการณ์ หรือบทบาทสมมติขึ้นมา
- ขั้นตอนการแสดง ในขั้นนี้มีกิจกรรมย่อย 7 อย่าง คือ
 - อุ่นเครื่องด้วยการเล่าสถานการณ์
 - เลือกผู้แสดง
 - ผู้แสดงเตรียมพร้อม
 - ผู้สังเกตการณ์เตรียมพร้อม
 - เริ่มแสดง
 - ตัดบท
- วิเคราะห์และอภิปรายถึงสาเหตุของเหตุการณ์ที่แสดงออกและวิธีการแก้ปัญหา
- แสดงเพิ่มเติม ถ้าเนื้อหาและปัญหายังไม่ชัดเจน ก็สามารถแสดงเพิ่มเติมได้

– แลกเปลี่ยนประสบการณ์และสรุป ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องอีกครั้งหนึ่ง
(วิมลรัตน์ ชัยสิทธิ์ 2522: 17)

7. กิจกรรมรายบุคคล คือ การเรียนโดยครูผู้สอนมอบให้นักเรียนไปศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง โดยการตอบคำถามบ้าง การสรุปเนื้อเรื่องบ้าง การรายงานบ้าง ซึ่งเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองที่ดีอีกวิธีหนึ่ง (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 2525: 185)

ขั้นตอนในการเรียนเป็นรายบุคคล

- ครูแจกงานให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเอง
- นักเรียนเริ่มศึกษางานที่ครูแจกให้และปฏิบัติตามกิจกรรมที่ครูกำหนดให้
- ตอบคำถามและตรวจคำตอบด้วยตนเอง

ข้อดีของกิจกรรมรายบุคคล

- ทุกคนมีอิสระในการเรียน ทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์
- นักเรียนได้ฝึกการเรียนรู้ด้วยตนเองอันเป็นพื้นฐานที่สามารถนำไปใช้ได้ในอนาคต
- ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนของตนเองมากขึ้น

ลำดับขั้นตอนในการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยตนเอง

ในการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยตนเองนั้น มีกิจกรรมหลายแบบก็จริงอยู่ แต่ลำดับขั้นตอนในการสอนอ่านจับใจความด้วยตนเอง ก็พอจะสรุปออกมาเป็นขั้นตอนได้ ดังนี้ คือ

1. ครูอธิบายวิธีการเรียนกับสื่อและกิจกรรมต่าง ๆ เช่น บทเรียนสำเร็จรูป กิจกรรมกลุ่ม การอ่านแบบล่าคำตอบ บัตรงาน ภาพการ์ตูน การแสดงบทบาทสมมติ กิจกรรมรายบุคคล เป็นต้น ให้นักเรียนฟังเสียก่อนเพื่อให้เกิดความเข้าใจและปฏิบัติได้ถูกต้อง
2. ครูแจกสื่อการเรียนและนักเรียนเริ่มปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนดเอาไว้ในสื่อการเรียนนั้น ๆ
3. เมื่อนักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแล้วพบคำศัพท์ที่ยาก หรือไม่ทราบความหมายก็สามารถค้นคว้าได้จากแหล่งวิชาที่เสนอแนะไว้ในสื่อการเรียนนั้น
4. นักเรียนตอบคำถามหรือทำแบบฝึกหัดที่มีอยู่ในสื่อการเรียน พร้อมทั้งตรวจและแก้ไขให้ถูกต้องได้จากเฉลยที่ครูแจกให้
5. ทำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษที่ครูแจกให้

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ

งานวิจัยในต่างประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความโดยตรงนั้นมายน้อยมาก ผู้วิจัยจึงนำผลงานการวิจัยที่บ่งบอกถึงผลของการอ่านมาแสดงไว้ด้วย คือ

ทอลเลนต์ (Tallent 1962: 2392) และซีซิล (Cecil 1969: 2252) ได้เปรียบเทียบการสอนภาษาต่างประเทศโดยวิธีเก่าและวิธีใหม่ได้ผลสรุปตรงกันว่า การสอนแบบไวยากรณ์และแปลเป็นวิธีสอนแบบเก่านั้นช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการอ่านและการเขียนสูงกว่าการสอนแบบใหม่ ส่วนการสอนตามหลักภาษาศาสตร์ คือ การสอนที่มุ่งให้ เรียนการฟังและการพูด ซึ่งเป็นการสอนแบบใหม่นั้น ส่งเสริมการฟังและการพูดอย่างเด่นชัด

ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์และการอ่านจับใจความในต่างประเทศ ได้มีผู้สนใจทำการวิจัยไว้ ดังนี้

แฮร์ริส (Harris 1963: 291) ได้อ้างถึงการค้นคว้าของแมคเอลรอย (Maceloooy) ซึ่งได้ศึกษาจากกราฟแสดงมัธยฐานของคะแนนที่ได้จากข้อสอบมาตรฐานเกี่ยวกับคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่าน เพื่อที่จะดูแนวโน้มของความเจริญงอกงามของนักเรียนกลุ่มหนึ่ง ซึ่งอยู่ในเกรด 2 ถึงเกรด 7 ผลปรากฏว่า ความเข้าใจคำศัพท์มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในการอ่านและพบต่อไปอีกว่า โดยทั่วไปแล้วคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านมักจะสูงกว่าคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์

นอบลอค (Knoblock 1965: 277-82) ได้ศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการอ่าน โดยศึกษาจากนักเรียนในเกรด 2 จำนวน 154 คน โดยใช้แบบทดสอบพื้นฐานทางการอ่านของเกตส์ (The Gates' Primary Reading Test) ซึ่งทดสอบเกี่ยวกับการจำคำ การอ่านประโยค และการอ่านข้อความผลของการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนที่เข้าใจศัพท์สูงมักจะอ่านได้ดี
2. นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงจะสามารถใช้ภาษาได้ดีกว่านักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ

อาล์เวส (Ahlvers 1971: 297-A) ได้ทำการวิจัยว่า การสอนของผู้วิจัยเพื่อพัฒนาทักษะทางระดับเสียงจะมีผลต่อการอ่านเอาเรื่องของนักเรียนหรือไม่ และเพื่อศึกษาว่านักเรียนที่เข้าร่วมโปรแกรมการสอนนี้ จะมีสัมฤทธิ์ผลในการทำแบบทดสอบระดับเสียงในการอ่านออกเสียงมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการสอน หรือไม่ โดยทดลองกับนักเรียนเกรด 1 จำนวน

260 คน จาก Manover Pennsylvania School นักเรียนกลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมการสอนระดับเสียงคู่ไปกับการอ่านตามปกติ ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนอ่านตามปกติเท่านั้น หลังจากการทดลอง ผู้วิจัยได้ใช้ Oster Mac Ginitti Reading Test, Primary A, Form I ทดสอบการอ่านเอาเรื่อง ผลการวิจัยปรากฏว่า การสอนทักษะทางระดับเสียงไม่ได้ช่วยในเรื่องการอ่านเอาเรื่องของนักเรียนกลุ่มทดลองแตกต่างจากกลุ่มควบคุม แต่นักเรียนกลุ่มทดลองทำคะแนนจากการทดสอบระดับเสียงได้ดีกว่ากลุ่มควบคุม

เกล็น (Glenn 1971: 3152-A) ได้ทำการศึกษาผลของการอ่านในใจและการอ่านออกเสียงที่มีต่อความเข้าใจในการอ่าน โดยการสุ่มตัวอย่างนักเรียน 180 คน จากโรงเรียนประถมศึกษา 7 แห่ง ในรัฐแคลิฟอร์เนีย นักเรียนเหล่านี้ พูดภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่วเป็นนักเรียนเกรด 2, 3 และ 4 อย่างละ 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 3 กลุ่ม ทุกกลุ่มมีนักเรียนจากทุกเกรดจำนวนเท่า ๆ กัน แบ่งการทดลองออกเป็น ดังนี้

- กลุ่มที่ 1 อ่านในใจแล้วตอบคำถาม
- กลุ่มที่ 2 อ่านในใจ อ่านออกเสียง แล้วตอบคำถาม
- กลุ่มที่ 3 อ่านในใจ ตอบคำถาม แล้วอ่านออกเสียง

หลังจากนี้ นักเรียนทั้ง 3 กลุ่มทำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านเอาเรื่องอีกครั้งหนึ่ง ผลวิจัย ปรากฏว่า

1. นักเรียนกลุ่มที่ 2 ได้คะแนนความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มที่ 1 และ 3
2. ไม่มีความแตกต่างในคะแนนอ่านเอาเรื่องระหว่างกลุ่มที่ 1 กับกลุ่มที่ 3

สวอลัน (Swaln 1972: 3575-A) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านออกเสียง และการฟัง โดยใช้แบบทดสอบโคลซ ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียน 324 คน จากเกรด 2, 3 และ 4 จำนวนเท่า ๆ กัน และในแต่ละ เกรดยังแบ่งนักเรียนเป็นนักเรียนที่เหนือกว่าระดับ, เท่าระดับ, และต่ำกว่าระดับ อีกอย่างละ เท่า ๆ กัน นักเรียนแต่ละ เกรดได้รับเนื้อเรื่องสำหรับอ่านที่เหมาะสมกับระดับของตน กลุ่มเหนือกว่าระดับ เท่าระดับและต่ำกว่าระดับได้รับเนื้อเรื่องเหมือนกันภายในเกรดของตน เนื้อเรื่องที่ใช้ในการอ่านในใจ อ่านออกเสียงและฟังเป็นเรื่องเดียวกัน

ผลการวิจัย ปรากฏว่า

1. เมื่อความสามารถในการอ่านของนักเรียนอยู่เหนือระดับของเรื่องที่อ่าน นักเรียนจะเข้าใจจากการอ่านได้ดีกว่าการฟัง
2. เมื่อความสามารถในการอ่านและระดับของเรื่องที่อ่านเท่ากัน ความเข้าใจการฟัง

การอ่านในใจ และการอ่านออกเสียงมีปริมาณพอกัน

3. เมื่อความสามารถในการอ่านของนักเรียนอยู่ต่ำกว่าระดับของเรื่องที่อ่าน นักเรียนจะเข้าใจจากการฟังดีกว่า จากการอ่านในใจ นักเรียนในเกรด 2 และ 4 ที่อ่านต่ำกว่าระดับ เข้าใจจากการฟังมากกว่าการอ่านออกเสียง

คูชินอทต้า (Cucinotta 1971: 1974-1975-A) ได้ทดลองวิธี 2 วิธีที่ใช้ในการแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดจากการอ่านวิธีดังกล่าวได้แก่

1. การวิเคราะห์และแก้ไขข้อบกพร่องในการอ่านโดยครูเป็นผู้ชี้ให้เห็น (teacher directed method)
2. การวิเคราะห์และแก้ไขข้อบกพร่องในการอ่านโดยใช้ตัวนักเรียนเป็นศูนย์กลาง (self directed method)

ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนเกรด 11 จำนวน 288 คน เป็นกลุ่มสูงกว่าเฉลี่ยวิธีการแบ่งวัดความสามารถในการพูดและการอ่านเป็นเกณฑ์ เวลาที่ใช้ในการทดลองเป็นเวลา 8 สัปดาห์ ใช้บทเรียน 13 บทนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มได้รับบทเรียนเหมือนกันทุกคน ทักษะในการอ่านเอาเรื่องที่ ใช้ทดลอง คือ

1. ความสามารถในการเข้าใจข้อเท็จจริงและรายละเอียดในเนื้อเรื่อง
2. ความสามารถในการรวบรวมความสัมพันธ์ระหว่างใจความและรายละเอียดของใจความ
3. ความสามารถในการหยั่งรู้จุดมุ่งหมายของผู้เขียน
4. ความสามารถในการติดตามวิธีดำเนินเรื่องราวของผู้เขียน

ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. ถึงแม้ว่าจะไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างวิธีใช้ตัวนักเรียนเองเป็นศูนย์กลางในการแก้ไขข้อบกพร่องในการอ่านและวิธีที่ครูเป็นผู้ชี้แนะให้เห็นข้อบกพร่อง ปรากฏว่าวิธีใช้ตัวนักเรียนเป็นศูนย์กลางมีประสิทธิภาพในการพัฒนาการอ่านเอาเรื่องมากกว่าวิธีที่ครูเป็นผู้ชี้แนะให้เห็นโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับพวกโดยเฉลี่ย
2. ทั้งสองวิธีไม่ทำให้ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนแตกต่างกัน
3. ทั้งสองวิธีไม่ทำให้ความสามารถในทักษะการอ่านเอาเรื่องของนักเรียนแตกต่างกัน

ไรเดน (Riden 1975 : 205) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมที่มีต่อผลความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับอายุ 8 ปี พบว่าการอ่านของนักเรียนสอดคล้องกับสติปัญญา วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน การรับรู้จุดประสงค์ การอ่าน ความสนใจและความต้องการ มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านของเด็กอยู่ในระดับสูง

งานวิจัยในประเทศ

มีอิทธิพลหลายประการที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านจับใจความคงได้มีนักวิจัยในประเทศของเราได้วิจัย ไว้ดังนี้

อัครา บุญทิพย์ (2520) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์กับความสามารถในการอ่านเอาเรื่องของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 2 ของวิทยาลัยภาคใต้ 4 วิทยาลัย โดยใช้แบบทดสอบซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเองทดสอบนักศึกษาชาย 100 คน และนักศึกษาหญิง 100 คน ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจคำศัพท์กับความสามารถในการอ่านเอาเรื่องมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ชนิษฐา ราชทิบูลย์ (2521) ศึกษาความสามารถในการอ่านขั้นตีความของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง วิชาเอกภาษาอังกฤษ พบว่า ในด้านทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ ทักษะการอ่านโดยเรียงลำดับเหตุการณ์และทักษะการอ่านเพื่อสรุปความผลปรากฏว่า การอ่านทุกทักษะของนักศึกษายังอยู่ในระดับสูงของห้องก็ยังมีอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องอาศัยความช่วยเหลือจากผู้สอน

วิไล ชีวะเจริญ (2523) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความสามารถทางการฟัง การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาฝึกหัดครูระดับปริญญาตรีปีที่ 4 วิชาเอกภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษาภาคใต้ของประเทศไทย" ผลสรุปได้ว่า ความสามารถในการฟัง การอ่าน และการเขียนของนักศึกษาไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนด (60%) ระดับความสามารถในทักษะทั้ง 3 อยู่ในเกณฑ์ที่ค่อนข้างต่ำ

พิตรวัลย์ โกวิทาทิ และคณะ (2525) ได้รายงานการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาอังกฤษแบบครูเป็นศูนย์กลางกับแบบนักเรียนเป็นศูนย์กลางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3" ผลปรากฏว่า

1. สัมฤทธิ์ผลด้านการฟัง การพูดของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันเพียงครั้งเดียวในครั้งที่ 1 เพราะนักเรียนในกลุ่มทดลองยังไม่คุ้นเคยกับวิธีการเรียนส่วนในครั้งที่ 2, 3 และ 4 ไม่แตกต่างกัน
2. สัมฤทธิ์ผลด้านการอ่านและการเขียนกลุ่มควบคุมสูงกว่ากลุ่มทดลองทั้ง 4 ครั้ง เพราะ

ครูผู้สอน เน้นทักษะการอ่านและการเขียนมากกว่าการฟังและการพูดจึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มควบคุมสูงกว่า

แน่งน้อย เพียรสุข (2525: 43) ได้วิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการสอนแบบการใช้เกมและแบบธรรมดา" ปรากฏว่า กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกับกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยพิจารณาแล้วกลุ่มทดลองจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า

อักษร รุ่งมณี (2525) ได้เปรียบเทียบผลเพิ่มความเข้าใจในการอ่านและทัศนคติต่อการอ่านระหว่างการสอนแบบปกติและการสอนอ่านโดยมีกิจกรรมเสริมการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งสรุปได้ว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น แต่ผลเพิ่มแตกต่างกัน กลุ่มทดลองมีอัตราเพิ่มทั้งความเข้าใจในการอ่านและทัศนคติในการอ่าน

จรัสกร แหวนทอง (2526) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ฝึกกิจกรรมตามความสนใจ และกิจกรรมตามการสอนในคู่มือครู ซึ่งสรุปได้ว่ากลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นั่นคือ ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยฝึกกิจกรรมตามความสนใจสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนตามแผนการสอนในคู่มือ

ประทีป แจ่มจิตต์ (2529) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมคัดสรรกับกิจกรรมตามแผนการสอนของกระทรวงศึกษาธิการ ผลปรากฏว่านักเรียนในกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษแตกต่างกันกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ซึ่งสามารถกล่าวได้ว่ากลุ่มที่เรียนด้วยกิจกรรมคัดสรรมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยกิจกรรมตามแผนการสอนของกระทรวงศึกษาธิการ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนด้วยตนเอง

วิมลรัตน์ ชัยสิทธิ์ (2522: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การแสดงผลสัมฤทธิ์ในการสอนกลุ่มบูรณาการสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1" โดยการสร้างบทเรียนที่ใช้บทบาทสมมติและแบบฝึกหัดหลังการเรียน เรื่องการรักษาความสะอาดและความสวยงามของธรรมชาติแล้วนำไปทดลองผล ปรากฏว่า การเรียนด้วยบทบาทสมมติทำให้ผลการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ .01 และไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

สมภูมิ บ่ายเบียง (2525) ได้วิจัยเรื่องการเปรียบเทียบการใช้เวลาในการสอนและสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาวรรณคดีไทยโดยวิธีสอนแบบล่าคำตอบกับวิธีสอนแบบบรรยาย" โดยใช้ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชัยนาทพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท จำนวน 2 ห้อง โดยแบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองและผู้วิจัยได้ทำการสอนด้วยตนเอง ผลปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีล่าคำตอบสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีบรรยาย สำหรับในด้านเวลาการสอนครูใช้เวลาในการสอนแบบล่าคำตอบน้อยกว่าวิธีสอนแบบบรรยายทุกบทเรียน